

செவ்வார்த்தா (பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது) சுவரில் சாய்ந்து ஒரு காலனை நீட்டிக் கொண்டு மற்றக் காலின் முழங்காலில் ஒரு கையை வைத்து முகட்டை வறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இன்று நேற்றல்ல 17 வருடமாக அவனிருக்கும் அந்த சல்லும், அந்த முகட்டும் தான் அவனது உலகம்.

அபிக்கபி எழும்பி தனது காலும் இடும்பும் சரியாக வலை செய்ந்து என்று பார்த்துக் கொள்வான். இருந்திருந்து எப்பவாவது இடும்புக்கு கீழ் இயங்காமல் போய்விடும் என்றொரு பயம் அவனுக்கு. அப்படி எழும்பி எழும்பி இருப்பது அவனுக்கு சுகமாகவும் இருக்கும். இரண்டு கைகளையும் மலேக்கு உயர்த்தி ஒரு கையால் இன்னொரு கையைப் பிடித்து இடும்பை இரண்டு பக்கமும் வளைத்து ஒரு பெரும் ச்சோட சோம்பல் முறித்துக் கொண்டால் அவனுக்கு ஒரு புத்துணர்ச்சி வந்தமாதிரியிருக்கும்.

மிஞ்சிப் போனால் யன்னல் கம்பியைப் பிடித்து வளியை வறித்துப் பார்த்துக் கொள்வான். அவனது வளி, யன்னலில் இருந்து இரண்டடி திரத்திலுள்ள சுவர்தான்.

1995ம் ஆண்டு மகனீன் சிறையில் "G" சல்லுக்கு வந்த பிள்ளையை, அவனது வீட்டிலிருந்தோ அல்லது சொந்தக்காரர் என்றோ யாரும் வந்து பார்த்தது கிடையாது. சிறையிலிருக்கிற மற்றப் பொடியனுகள்தான் இப்பவரைக்கும் அவனது சொந்தங்கள். அவர்களுக்கும் இவன்தான் மத்திபிள்ளை.

"இன்னும் எத்தனை நாளுக்குத்தான் இந்த நாலு சுவரும் கம்பியும் முகட்டும். என்னொடொத்த வயதுக்காரங்கள் எல்லோரும் இரண்டு மீனற்று பிள்ளைகளோட இருக்கிறார்கள். என்ற வயதின் பாதிக் மலோன காலத்த சிறையில் கழிச்சிற்றன்" என்று அபிக்கபி சொல்லி சலித்துக் கொள்வான்.

2 / 7

3 / 7

அவர்களின் வருமானத்துக்கு வறோ வழியில்லை. இந்த இலட்சணத்தில் கொழும்புக்கு வந்து மகனளை எங்கு பார்க்கிறது.

பிள்ளை அடிக் கடி தன ர நிலமனை பற்றி எல்லோருக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பான். அவன்தான் இந்த மகனின் சிறையின் "G" சிலின்னின் சீனியர். எல்லோருக்கு இவனில் அனுதாபமும் கிட. "இயக்கத்துக்கு என்ன கைபட்டிப்போக்குள்ள 15 வயது. நான் இயக்கத்த விட்டு விலகிவரக் குள்ள பதினெட்டு தடங்கல். இதுக்கான தண்டனை இதனை வருடமா" என்று அடிக் கடி தன்னையே நொந்து கொள்வான். எங்கையாவது சித்தி தொலையை சிருக்கலாம் என்று கோபப்பட்டும் கொள்வான். சில வள்கைகளில் அழும் தீர்ப்பான். இந்த நிலமையில் யார் யாருக்கு ஆறுதல் என்று எல்லோரும் மெளனமாகிவிடுவார்கள்.

பிள்ளை பாலிகள் இயக்கத்தில் பயிற்சி எடுத்த பின்னர் பாலிகளின் மருத்துவப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தான். 1991ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பிலிருந்து இயக்கத்தின் ஒரு தொகுதி யாழ்ப்பாணம் அனுப்பப் பட்டபோது அதில் பிள்ளையும்தான். சேர்க்கப்பட்டிருந்தான். 1993ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்புக்கு திரும்பி வரும் வரையாழ்ப்பாணத்தில் சாவகச்சேரியில் இருந்த பாலிகளின் மருத்துவ முகாமில் பிள்ளை பணியாற்றினான்.

மட்டக்களப்புக்கு திரும்பி வந்த பிள்ளைக்கு 1000 ரூபா காசு கொடுத்து வீட்டுக்கு அனுப்பியிருந்தார் முகாம் பொறுப்பாளர் ஜீவன். பிள்ளையின் பக்கத்து ஊர்தான் ஜீவன். ஆனால் பிள்ளைக்கு பொறுப்பாளர். வீட்டுக்கு வந்த பிள்ளை வீட்டாக்களைக் கண்ட சந்தோசத்தில் ஒரு வாரம் இரு வாரமாக கழிந்தது. திடீரென ஒரு நாள் இரவு பாலிகளின் அந்த ஏரியா பொறுப்பாளராக இருந்த வங்கையன் பிள்ளையின் வீட்டுக்கு வந்து 'நீ ஏன் இங்கு நிக்கிறாய்?' என்று கேட்டிருக்கிறார். 'நான் லீவில்தான் வந்தனான்' என்ற பிள்ளையின் பதிலோடு வங்கையன் போய்விட்டார்.

மறுநாள் இரவு பிள்ளையின் வீட்டுக்கு வந்த வங்கையன் 'உடனடியாக உன்னை பசேக்கு வரட்டாம்' என்று கட்டிற்று போயிருக்கிறார். இது பிள்ளைக்கு சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தினாலும் பொறுப்பாளரின் சொல்லுக்கு கட்டுப்பட்டு போயிருக்கிறார். அன்றிரவு பிள்ளையைக் குடாவெட்டை என்ற இடத்திலுள்ள பாலிகளின் பொறுப்பாளர் ராம் என்பவரின் முகாமுக்கு கொண்டு போகப்பட்டார். அங்கு பிள்ளையை அபித்து உதடுத்து பங்கரில் போட்டார்கள்.

சில நாட்களின் பின் பிள்ளையையும் இன்னும் சிலரையும் அங்கிருந்து கைகள் கட்டப்பட்ட நிலையில் ரகடரில் ஏற்றி தரவகைக்கு கொண்டுவந்தார்கள். அங்கு

5 / 7

சித்தாண்டி மருகனை வணிகக் கொண்டனர். ஓவ்வொரு சூற்றிவளைப்பிலும் சித்தாண்டி மருகனுக்கும் இலாபம்தான். ஆனாலும் இராணுவத்துக்கும் இலாபம் இல்லாமலிருக்கவில்லை. புத்துப் பதினாறு பரூக்கொருத்தாவது கவசவாகனத்துக்குள் போய்க் கொண்டுவருந்தனர். அப்படி போனவர்களில் ஒருத்தன் பிள்ளை.

பிள்ளையை அன்று பின்னரேமே கொம்மாதுறை முகாமுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டான். அங்கு இரண்டு நாட்களாக சித்திரவதகைக்கு உட்படுத்தப்பட்டான். மட்டக்களப்பில் இருந்த இராணுவ முகாம்களில் முக்கியமானதாக கருதப்பட்ட இராணுவ முகாம்களில் இதுவும் ஒன்று. பிள்ளை பிடிபட்ட காலத்தில் இங்கு பிடிபட்டால் திரும்பி வருவதே அரிது. இந்த முகாமைக் கடப்பதற்கே அநேகமானோருக்கு பயம். அவ்வளவு கொடூரமானது.

பிள்ளையை இரண்டு நாட்களில் கொம்மாதுறை இராணுவ முகாமிலிருந்து மட்டக்களப்பிலுள்ள CID பிரிவுக்கு மாற்றினார்கள். அங்கும் அடியும் உதையுமாக இரண்டுமாதங்கள் கழிந்தது. மட்டக்களப்பிலிருந்து CID யினர் பிள்ளையை களத்துறை சிறைச் சாலகைக்கு மாற்றினர். களத்துறைக்கு மாற்றப்பட்ட பிள்ளைக்கு 1995ஆம் ஆண்டு ஆவணிமாதம், பயிற்சி எடுத்தது, ஆயுதம் தாக்கியது என்ற கற்றுகளை சமுத்தி உயர்நீதிமன்றம் மிகப் பெரிய தண்டனையை வழங்கியது. அன்றிலிருந்து மகஸீன் சிறைச் சாலையின் "G" செல்தான் பிள்ளையின் உலகம். உலகத்திலே ஒரு சிறுவர் போரளியாக இருந்ததுக்கு வழங்கப்பட்ட மிகப் பெரிய தண்டனை இதுவாகத்தனிருக்கும்.

போரூம் முடிந்து எத்தனையோ சிறுவர் போரளிகள் முகாம்களில் இருந்து விடுவிக் கப்பட்டாள் என்ற. உலகமறியா ஒரு சிறுவர் போரளியாக இருந்து விலகிய தனக்கு இவ்வளவு தண்டனை கொடுமையானது என்பதனை, போரட்ட நேரத்தில் தனக்கு தளபதியாகவிரும்பு, தண்டனை அனுபவிக்கும் போது அமைச்சராக இருப்பவரிடமல்லாம் கஞ்சி மண்டாபி கடிதமெழுதியும் எந்த பயனுமில்லை என்று பிதற்றுவான்.

உச்சநீதிமன்றில் இந்த தண்டனைகளுக்கெதிராக முறையீடு செய்வதற்கு பல வகையிலும் முயற்சி செய்து தோற்றுப் போனவனாகத்தான் இருக்கிறான். சட்ட வல்லுனர்களாக கோபல இலட்சம் தவேபை படுகிறது. அவனுடைய குடும்ப நிலையில் அவனுக்கு பெரும் தொகைப் பணம் கொடுத்து வழக்காடவது இயலாததொன்று. அவனும் பலருக்கிடாக அணுகிப் பார்த்து சலிப்பதென்று விட்டான்.

இந்த கதகளையெல்லாம் திரும்பத் திரும்ப எல்லோருக்கும் சொல்லிக்

